

Syntéza závěrů synodálních skupinek Farnost Sv. Terezie - Kobylisy

Za církev synodální
společenství | spoluúčast | poslání

V Kobylické farnosti se do presynodálního procesu zapojilo 17 skupinek/společenství, nejvíce z celé pražské diecéze.

Tento dokument se snaží shrnout výstupy těchto skupinek, aniž by je jakkoli interpretoval. Inspirací pro tuto aktivitu byla [Syntéza za Arcidiecézi pražskou](#)¹.

Zpracovali:

Anna Gelety, Jana Polášková - shrnující texty

Michal Dobíšek - statistiky, grafy, formátování

Obsah

Základní statistiky	2
Shrnutí závěrů	2
Shrnutí klíčových slov a vět	8
Metoda práce ve skupinkách	13
Metoda naší práce se závěry skupinek	14
Grafy statistik	15
Word Cloud	17

---

¹ <https://apha.cz/novinky/synteza-presynodalni-pripravy-na-synodu-v-arcidiecezi-prazske/>

Základní statistiky

Zúčastnilo se 17 skupinek, zpracovaly celkem 23 témat (4 skupinky zpracovaly 2 témata, jedna skupinka 3). Práce skupinek probíhala od října 2021 do února 2022.

Z převážné většiny byli účastníci skupinek katolického vyznání, několik katechumenů a zástupců kategorií “spirituálně založený/á bez vyznání” a “nevěřící, ale respektující a chodí se svou rodinu pravidelně do kostela”.

Většina skupinek měla smíšené složení s mírnou převahou mužů. Zapojila se i čistě ženská skupinka (mamky) i mužská (chlapi.cz).

Ve dvou skupinkách se vyskytli účastníci do 18 let. Nejvíce zastoupenou věkovou skupinou byla 31-49 let, zastoupená v 21 tématech, následovaná 50-65 let v 18 tématech.

Většina skupinek měla 5-15 členů. Pět témat zpracovala skupinka menší. Větší byla pouze mládežnická skupinka.

Nejpopulárnějšími tématy byly “Na společné cestě” a “Naslouchat” (obě 6x), následované “Slavit” (4x). “Autorita a spoluúčast” bylo zpracováno dvakrát. “Formace v duchu synodality”, “Misijní poslání” a “S jinými křesťany” každé jedenkrát. Dvě skupinky si zvolily vlastní téma a to “Jak se ti žije v církvi/ve farnosti, do které patříš?...” a “Jaké sny, přání a touhy máme ohledně církve”.

Shrnutí závěrů

Na společné cestě

„Sníme sen o celosvětovém bratrství, “Fratelli tutti”. Věříme, že zváni jsou úplně všichni. Nikdo není vyloučen.“

Všichni jsme na společné cestě – věřící i nevěřící, lidé v církvi i mimo ni. Jsme jedna rodina a Bůh nás miluje všechny. Cílem našeho společného putování je věčnost. Na cestě nám pomáhá vědomí společného směřování a toho, že všichni máme puchýře, vzájemné milosrdenství a sdílení radostí i ran, vzájemné slavení i ošetřování nasloucháním.

Během putování potřebujeme místa k odpočinku a občerstvení jen s „všelidskými“ pravidly (bez bariér). Takovým místem by měl být kostel. Jakékoli kastování a bariéry (na základě víry, konfese, pohlaví a sexuální orientace, poslání/svěcení, darů nebo omezení) jdou proti směru radostné zvěsti. Společné putování můžeme prožít, jen když vnímáme otevřenost a přijetí bez jakýchkoliv předsudků. Církev by měla ukázat lidem možnost duchovního života při zachování svobodné volby.

Přesto cítíme, že s katolickou církví spíše společně přešlapujeme na místě. V putování nám brání uzavírání se před reálným světem (např. do věroučných bublin, které si činí nárok na pravdu) a příliš “vysoké prahy” pro nově příchozí. Často klademe důraz na formulace a formy na úkor sledování Ježíšovy cesty a vnímání potřeb lidí kolem nás. Vnímáme též nedůvěru či skepsi k synodální cestě.

Představujeme si, jaké by to bylo otevřít se vůči jiným církvím a světu. Kdybychom se zaměřili na hlásání radostné zvěsti a mluvili k lidem současným jazykem. Kdybychom umožnili eucharistické slavení všem křesťanům. Mohli bychom využít svých vědeckých a dalších odborných struktur k podpoře zdravé a fundované diskuse o nejdůležitějších sociálních, ekonomických, ekologických, politických, lékařských, bioetických a dalších problémech. Třeba by nás v této diskusi bylo více slyšet.

Cítíme, že potřebujeme obnovit důvěru i uvnitř naší katolické církve: opustit zdání dokonalosti, přiznat vlastní pochybení, usilovat o naprostou otevřenost uvnitř církve, nic nezatajovat. Neoddělovat kněze a biskupy kvůli jejich službě od ostatních věřících. Věřící by měli žít podle své víry a je jedno, zda jde o řadové členy nebo hodnostáře. Potřebujeme méně středověkého divadla a více posvěcení běžného pracovního a rodinného života.

Měli bychom se učit vzájemnému sdílení a naslouchání, nebát se poskytovat pozitivní i negativní zpětnou vazbu. Měli bychom otevírat témata jako spolupráce laiků, postavení žen v církvi či zavedení dobrovolnosti celibátu, začít o těchto tématech hovořit. Jedna i druhá strana má jiná očekávání – zborilo by se spoustu tabu.

V neposlední řadě se můžeme (nechat) formovat v duchu synodality:

„Z vydanosti Krista se rodí věčný život. Z naší vydanosti pro Krista se může rodit prostor pro proměňující zkušenost. Skrze nás ji mohou ostatní zakusit.“

Sebe i druhé formujeme skrze projevy víry. “Bereme na světlo” věci niterné, ukazujeme je druhým. Ve všeobecné katolické církvi to přirozeně představuje velkou pestrobarevnost, různorodost. Právě tato pestrost a pluralita jsou bohatstvím církve.

Současně není snadné snést odlišnost. Žít jen ve vlastní názorové bublině však vede k exkluzivitě, k pocitu elitářství a ve svém důsledku k sektářství. Bůh přeci promlouvá ke každému jeho jazykem lásky. On sám, jednota v Trojici, je pluralitou.

Od Krista přichází odvaha překračovat hranice, ve kterých jsou uzavřeny naše dnešní jistoty. Překračovat hranice a tím je posouvat. Rozšiřovat. Přijímat ty, které nám posílá, skrze které působí. A tím pak nechat formovat sebe. Nejen skrze synodální proces nás naplňuje NADĚJE, ŽE SE TO DĚJE.

Naslouchat

„Je potřeba naslouchat Bohu a lidem.“

Bohu můžeme naslouchat i skrze to, co nám chce sdělit prostřednictvím druhých lidí. Často nám však brání naše zahleděnost do sebe, různé bariéry či přesvědčení, že to my jsme ti pravověrní.

K naslouchání potřebujeme odejít ze své rutiny, oprostít se od sebe sama a vnímat druhého s jeho potřebami. Naslouchání je postoj, rozhodnutí dívat se na druhého jako na Božího člověka. Naslouchat lidem znamená být jim nablízku, mít společný příběh, kráčet s nimi kus cesty. Skutečné naslouchání srdcem pomáhá k přijetí druhého. Umožňuje nám vidět druhé opravdově – jako své bližní.

Naslouchat je velmi těžké, v české kultuře na to nejsme moc zvyklí a připravení. Každý jeden bychom se proto v naslouchání měli cvičit, vzdělávat se v oblastech, kde máme předsudky, a především chovat jeden k druhému úctu. Naslouchání přináší radost skrze službu, kterou tím prokazujeme.

Máme pocit, že v tuto chvíli dlužíme naslouchání především následujícím skupinám:

1. Ženy v církvi

„Jak dnes a tady žít jako muži a ženy, kteří jsou společně stvořeni jako obraz Boží?“

Ženy jsou v církvi tak trochu neviditelné. Jejich službě se nepřipisuje potřebná důležitost, vnímá se „jen“ jako činnost podpůrná (např. připravit jídlo, uklidit atd.). Ženy se nezapojují, i když mají příležitosti, schopnosti a kompetence a muži občas rozhodují a řídí, i když jsou jejich schopnosti a kompetence limitované. Je to stereotyp, ale možná to není ten správný obraz, ke kterému jsme byli stvořeni.

Ženy také často vnímáme jako homogenní skupinu, pečující a sloužící, a nevnímáme jejich individuální dary. Připravujeme se tak o dary poloviny církve! Velké bohatství představují zasvěcené ženy. Mohli bychom čerpat z jejich modlitby, ztišení, setkání, mohou být učitelky pro náš život.

Potřebné jsou též skupiny, kde se mohou osobně setkávat mamky s dětmi. Jejich společenství ukazuje konkrétní způsob, jak přes naše nedokonalosti můžeme nabídnout lásku a dobro konkrétní osobě (mamince). Z jejich společenství čerpají všichni, dospělí i děti.

V rámci naší farnosti bychom mohli udělat ženám větší prostor v liturgii. Je důležité, aby byly ženy vidět. Bylo by též vhodné, aby oslovení „bratři a sestry“ vs. „bratři“ při liturgickém čtení bylo závazně dáno. V rámci aktivit farnosti by bylo hezké vytvořit i prostor pro ženy, které z jakýchkoli důvodů nejsou matkami nebo manželkami. Do jakékoliv změny se budou muset aktivně zapojit i muži. Ženy budou mít přirozený strach se zapojit, neboť na to nejsou zvyklé. Budou muset pocítit, že jejich účast je skutečně chtěná a přijímaná.

2. Lidé na okraji církve

„Podporujme možnosti zapojit se do společenství a vytvářejme prostor, aby lidé, kteří se cítí na okraji farnosti, zde našli přijetí a svoje místo.“

Naslouchání vyžaduje zajímat se také o lidi, kteří jsou nám něčím cizí, lidi v nouzi či v situacích, které odporují církevním předpisům. Pod pojmem „lidé na okraji“ vidíme především lidi nepraktikující, nově příchozí, rozvedené, rozvedené a třeba znovu sezdané, homosexuály, osamělé. Raději méně nařízení a více přijetí, vlídnosti, pochopení, přátelství a vzájemné úcty. Církev by se neměla bát říci, že na něco nemá jasnou odpověď a že sama také hledá.

Církev by měla být přístupná i lidem, kteří jsou ostýchaví nebo kteří v ní nevyrostali (nevěřící, nově příchozí, migranti). I do naší farnosti chodí pravidelně lidi, kteří se tu ale necítí úplně doma, nenašli odvahu, nikdo je neoslovil, nedoprovodil na konkrétní setkání. Vnímáme jako problém, že se do farních aktivit zapojuje jen určitý okruh lidí. Měli bychom se každý jeden zamyslet, jak tyto lidi oslovit, pozvat. Prospěl by nám též prostor typu „cafeterie“ a více setkání farníků ohledně nasměrování našeho farního společenství a k naslouchání mezi sebou navzájem.

Další z opomíjených skupin jsou lidé nežijící v manželství/páru, tzv. singles. Tento stav často není brán jako plnohodnotný životní postoj. V církvi se na ně málo myslí a chybí pro ně místo, přestože se tito lidé často mohou cítit osamoceni a společenství (církve) potřebují...

3. Rozvedení znovu sezdání

„Cítíme bolest z pravidel, která od společného stolu vyhánějí ty, kteří jim nemohli dostat.“

Jako „lidi na okraji církve“ vnímáme též rozvedené a rozvedené znovu sezdané. I pokud najdou lidi v církvi či kněze, kteří je pochopí a přijmou, už nemají církev, která je chápe a přijímá a kde mají své místo.

Mrzí nás, že tito lidé nemají přístup k eucharistii. Eucharistie by měla zůstat chlebem na cestu, povzbuzením, které právě tito lidé tak potřebují – vždyť mají za sebou často bolestné a rozbité vztahy. To, že s nimi nesdílíme večeři Páně, působí určité vyloučení ze společenství. Bůh přitom na mnoha místech Bible zdůrazňuje, že nechce ztratit nikoho.

Uvědomujeme si, že manželství je svátost a nesmíme z něj dělat banalitu. Přesto se nabízí otázka, zda by církev neměla změnit alespoň pastorační praxi. V našem farním společenství vnímáme jako důležité tyto lidi neodsuzovat.

4. Mladí lidé

„Mladí jsou budoucnost církve.“

Církev je nesrozumitelná a uzavřená, klade příliš důraz na dodržování pravidel místo přijetí, odpuštění a lásky. Mladí lidé mají pocit, že církev jako instituci nepotřebují a opouští ji.

Budme mladým lidem láskyplnými vzory a přitahujme je svým stylem života. Budme k nim citliví, zejména při rozhovorech o víře. Mladí mají často jiný pohled na církev, nedostávají však prostor, který by si zasloužili. Nebojme se dát jim větší důvěru. Nepřekážejme.

Vytváření intergeneračních společenství jiného typu (ne rodinné, biblické apod.) by v naší farnosti mohlo vést k hlubšímu naslouchání i mezi generacemi. Mohlo by to též otevřít prostor pro mladé mluvit o svých problémech a své víře jinde než v rodině. Mladí lidé mají často (a po covidu zvláště) problémy se zpovědí a svátostí smíření. Hodně jim může pomoci příklad nás dospělých (rodičů, vedoucích kroužků, starších kamarádů).

Autorita a spoluúčast v církvi

„Naše vize: Přechod od církve poslouchající k církvi naslouchající všem.“

Naše zkušenost s církví jako by zachycovala dvě různé skutečnosti. První jsou jednotliví lidé, kteří naslouchají, sdílíme s nimi život a jsou našimi často blízkými přáteli, a to i z řad kněží či řeholníků. To je i případ naší farnosti, kde kněží naslouchají a ptají se. Druhá skutečnost je církev jako instituce, která působí jako hierarchická patriarchální mocenská struktura. Je vysokoprahová, není snadné se s ní potkat, něco o ní vědět, dostat se k jasným informacím.

Na úrovni celé církve jsme nadšeni z papeže Františka a jeho zájmu o každého člověka. Naproti tomu místní biskupové nám působí velký zármutek. Pro naše přátele stojící mimo křesťanství,

jsou překážkou pro přiblížení se církvi. I pro mnohé z našich společenství jsou obtíží víry v "jednu svatou katolickou..."

Biskup je obklopen lidmi, kteří jsou na něm finančně a existenčně závislí. Současně neexistuje institut zpětné vazby. To svádí ke zneužití moci a prosazování osobního názoru (např. povinné jednostranně zaměřené školení kněží v otázce Istanbulské úmluvy).

Církev je společností vnímána jako instituce, která má negativní postoje v mnoha oblastech života běžných lidí (potraty, homosexuální páry apod.). Stává se přežitkem běžícím v setrvačnosti a nepřináší aktivně nová témata pro společnost! Jsme pak součástí něčeho, co nám vytváří vizitku a sami se na tom nemůžeme podílet.

Nechceme však, aby církev byla institucí, kde si každý najde svoji pravdu, svoji morálku, svého kněze... V naší vizi by proto církev poslouchající měla přejít k církvi naslouchající všem.

Církev by neměla jít cestou prosazování, ale nabízení s úctou a respektem, ať věci mohou vzejít zespodu. Základem pro naslouchání v církvi by měla být tolerance jinakosti. Přijetí lidí s jinakostí může přinést velké plody!

Církev by měla srozumitelně a věrohodně svědčit o tom, že Bůh odpouští a miluje bez podmínek. Měla by nacházet svatost ve všedním lidském životě. Být svatý znamená být především plně lidský při vědomí své nedokonalosti.

Toužíme po biskupech, kteří budou obrazem lásky v Boha, jehož otevřená náruč přijímá každého. Potřebujeme duchovní povzbuzení, ne fráze. Nabízíme zpětnou vazbu a kritiku, ale i modlitbu a lásku.

Desatero pro nového arcibiskupa²:

1. Uč se od papeže Františka.
2. Zajímej se o ty, jejichž hlas není slyšet, ale potřebují tvoji pomoc a zastání.
3. Neuzavírej se jen do jedné názorové skupiny, časem se může stát iluzí o skutečném světě. Setkávej se často s lidmi a s jejich obtížemi, čím pestřejší prostředí, tím lépe.
4. Neobklopuj se jen těmi, co jsou závislí na tvé přízni a o výši jejichž platu rozhoduješ. Ten, kdo tě kritizuje, nemusí být tvůj nepřítel.
5. Neupřednostňuj svoji moc před lidskostí a milosrdenstvím. Uvědom si, že podle toho, co vyznačuješ, si mnozí, včetně nevěřících, hledajících a pochybujících, vytvářejí obraz o Bohu a o církvi.
6. Vytvářej kulturu otevřenosti a zpětné vazby. I arcibiskup může být omylný.
7. Zvol si kvalitní mediální poradce a pečlivě zvažuj jejich rady. Pokud nevíš, jak odpovědět na konkrétní dotaz, raději to přiznej. Důraz na emoce většinou věcný obsah argumentu neposílí a sdělení pak může působit demagogicky.
8. Nejlepší pastýřský list je krátký a výstižný, protože stručnost je sestra talentu a je to k ostatním ohleduplné.
9. Žiješ sám a pod velkým tlakem, najdi si kvalitní duchovní doprovázení, modlitební přímluvnou skupinu a zvaž spolupráci s osobním terapeutem.
10. Jsi míň důležitý, než ti někteří dávají najevo. Občas odlož svoji funkci a hraj si jako dítě.

---

² Setkání probíhala 10/2021 - 2/2022. V té době byl arcibiskupem Dominik Duka.

Autorita a spoluúčast ve farnosti

„Zapojení laiků do spoluodpovědnosti za církev je potřeba uplatňovat na všech úrovních – od Vatikánu po farnosti.“

Farnost je především společenství věřících a farář je jeho správcem nikoli šéfem. Věříme, že formaci v naší době nemohou ani nemají obstarávat pouze profesionálové, tedy kněží a pastorační asistenti. Jsme přesvědčeni, že stejně dobře mohou přispět i laici, kteří jsou schopni i povolání inspirovat druhé skrze vlastní zkušenost. Právě k tomu by měl synodální proces vést: aby vytvořil v pastoraci prostor pro aktivizování laiků ve farnostech, aby veškerá práce neležela jen na kněžích.

I ve vedení farnosti je třeba farářům pomoci. Lidé z různých oborů (ekonomové, pedagogové, psychologové, právníci apod.) by měli dostat prostor k řešení situací, se kterými mají více zkušeností. Funkce vikáře by měla být rozdělena na více osob podle témat problémů. Uvítali bychom též povinnost pro kněze účastnit se pravidelných školení / formací / supervizí.

Rádi bychom zkušenosti z naší fungující farnosti předávali i jiným farnostem. Bylo by dobré vytvořit konkrétní postup pro farnosti, kde se nedaří věci posouvat vpřed pro těžkou komunikaci s knězem. Přispěly by tomu viditelné stupně hierarchie a zřízení osoby / pozice určené k přijímání stížností.

Vnímáme však také složitost pozice kněze, který by rád některé věci změnil, avšak je vázán poslušností svému biskupovi. I pro tento případ by bylo vhodné zřídit pozici / osobu, která by věc dále řešila.

Hierarchii celé církve společně i s jejími pravomocemi a orientování se v základních otázkách hospodaření církve, složitostí služby kněze a jeho možnostech řešení různých situací bychom zařadili do osnov běžné katecheze starších dětí. Také bychom děti v hodinách náboženství chtěli upozorňovat na možnosti pomoci kněžím a zapojování se do slavení mše svaté i chodu celé farnosti.

Slavit

„Nemáme přesvědčovat druhé lidi, jak mají žít, ale žít tak, aby se ostatní lidé ptali, kde čerpáme sílu, energii a radost (František Saleský).“

Jsme vděční za společné slavení v bohoslužbě! Je to základ, který se promítá do celého našeho života. Společné slavení je kostrou, kterou každý z nás musí oživovat modlitbou, vnitřní modlitbou, společenstvím; oživování kostry je spojeno s Duchem Svatým.

Jsme rádi, že můžeme být ve farnosti, kde pozvání ke společnému slavení je určeno všem! Slavení mše svaté doprovází varhaníci i různé hudební skupiny. Farnost je otevřená věřícím, kteří se chtějí zapojit a nabídnout své služby lektorů či akolytů. Jejich (jeho i její!) přítomnost u oltáře zviditelňuje všeobecné kněžství Božího lidu. Rytmické mše svaté pomáhají rodinám s malými dětmi, aby se zapojily i děti a chodily do kostela rády. Děti se zapojují do obětního průvodu. Ve všední den je pak možnost prožít mši svatou přizpůsobenou dětem mladšího školního věku.

Přesto si klademe řadu otázek, jak naše společné slavení ještě prohloubit. Touto cestou zveme všechny farníky ke společnému promýšlení a hledání:

- Během koronaviru byly návštěvy bohoslužeb pochopitelně omezeny. Vnímáme však, že i po tomto těžkém období je účast dospělých i našich dětí snižena. Jak bychom to mohli změnit?
- Jak by mohl každý jeden z nás přispívat ke společnému slavení? Uvědomovat si svá charismata, objevovat je a dát je do služby.
- Máme velmi dobré zkušenosti s aktivitami podporujícími sjednocení křesťanů. Jak umožnit jejich pokračování a rozvíjení?
- Vnímáme jako důležité, aby se žalm nenahrazoval jinou písní. Žalm má ve slavení liturgie své místo a vytváří ucelený text liturgie dané neděle.
- Věřící potřebují zejména po přijetí svátosti eucharistie ztišení a možnost hlubšího rozjímání. Nevhodná hudba upoutává a strhává na sebe pozornost. Zkusme se společně zamyslet nad vhodným výběrem písní a způsobu jejich reprodukce.
- Nenašli jsme vhodný způsob, jak řešit rušivou přítomnost nevěřících účastníků liturgie (bezdomovci).

K lepšímu prožívání liturgie by nám ve farnosti mohlo přispět i následující:

- Větší informovanost od kněží v oblasti smyslu a prožívání liturgie;
- Informování věřících před mší svatou, pokud se bude při mši svaté dít něco nezvyklého (např. přítomnost fotografa);
- Lepší koordinace služby lektorů a akolytů – zvláště ve všedních dnech;
- Vyhrazená místa pro špatně slyšící;
- Nabídka možnosti návštěvy kněze pro nemocné;
- V kostele mít k dispozici jednoduchou brožuru s mešní liturgií, aby se mohl náhodný návštěvník kostela zapojit do průběhu a slavení mše svaté.

Shodli jsme se, že pro zavedení úprav a potřebných změn je nutné využívat farní radu.

„Budme vděční za to, co ve farnosti máme!“

Shrnutí klíčových slov a vět

Na společné cestě

Klíčová slova

První	Druhé	Třetí
Společenství Uzavřenost církve Věrohodné svědectví Bratrství Oční kontakt s Ježíšem Osobní spoluzodpovědnost	Vděčnost Nezájem o "singles" Společenství vs instituce Nikoho nevykloučovat Být sám sebou Být v postoji bratra	Na okraji Společenství Pravdivost a srozumitelnost Společenství a služba Vzájemným přijímáním se poznáváme

Vyjádřete jednou větou, co skupina rozlišila...

- Budme vděční za to, co ve farnosti máme, podporujme možnosti zapojit se do společenství a vytvářejme prostor, aby se lidé, kteří se cítí na okraji farnosti, zde našli přijetí a svoje místo.
- Větší potřebu otevřenosti církve a zvaní nevěřících do společenství.
- Láska pochopení vstřícnost je víc než předpisy
- Prožitek společného putování máme tehdy, když vnímáme otevřenost, důvěru a přijetí bez jakýchkoliv předsudků. Věříme, že tuto cestu máme společnou se všemi lidmi, kteří po ní kráčí – křesťany, věřícími jiných náboženství i nevěřícími, zasvěcenými osobami i laiky.
- Synodalita přináší spoluzodpovědnost (ujmout se slova) a změnu smýšlení – být v postoji bratra a přítele. Ovoce tohoto postoje je, že se cítíme vzájemně přijímání. Máme stavět mosty bratrství jako Ježíš, učit se od něho jeho způsobům, jak budovat mezi sebou blízkost.

Naslouchat

Klíčová slova

První	Druhé	Třetí
Naslouchání Najít si čas Církev naslouchající všem Máme daleko Víc aktivit do regionů / víc naslouchat věřícím v regionech. V církvi jsou naslouchající lidé, církev jako instituce se neprezentuje jako naslouchající. I lidé v církvi nerozumí tomu, jak církev funguje.	Dialog Být otevření Doprovodit nově příchozí a přivítat je Cíleně rozvíjet schopnost naslouchání Ženy v církvi jsou, ale vidět jsou hlavně muži.	Vztahy Laskavé jednání Více využít bohatství zasvěcených žen v církvi. Změnit obraz církve ve společnosti, aby církev byla pro společnost přijatelná a zajímavá. Rozvedení najdou pochopení, ale nenajdou církev, kam patří.

Vyjádřete jednou větou, co skupina rozlišila...

- Bez naslouchání není dialog, bez dialogu není komunikace, bez komunikace nejsou vztahy a bez vztahů není společenství.
- Přistupovat k okolí s pokorou, důvěrou, láskou a pochopením.
- Přejít od církve poslouchající k církvi naslouchající všem.
- K opravdovému naslouchání máme daleko, věříme, že společné úsilí k naslouchání v církvi a konkrétně v naší farnosti by nás posunulo na nové pozeňané společné cestě.
- Naslouchat bohu, být v něm ukotvení, církev by měla být otevřenější.

- Učiňte církev takovou, abychom do ní mohli všichni patřit a chápali kudy se do ní dostat, rozuměli tomu, jak se v církvi rozhoduje a ženy byly viditelné.

Slavit

Klíčová slova

První	Druhé	Třetí
Pozvání pro všechny Zajímat se - poznávat - pomáhat Respektování liturgie Mládež	Slavení v malém společenství Ne jen požadovat - ale i zapojit se a pomáhat- Svědectví	Univerzalita Nejsem sám - setkávat se znamená plnější život. Výzvy

Vyjádřete jednou větou, co skupina rozlišila...

- Pozvat ke slavení všechny.
- Liturgie má svůj smysl!
- Dnešní apoštolát, který začíná u našich dětí, je možný pouze vlastním příkladem a autentičností, pak se snad lidé začnou ptát

Autorita a spoluúčast

Klíčová slova

První	Druhé	Třetí
Velká bolest ze současného arcibiskupa ³ Profesionalizace církve	Mediální obraz církve	Dovolání se pomoci

Vyjádřete jednou větou, co skupina rozlišila...

- Změnit struktury, vykročit z pohodlnosti a jistot. vzdát se moci a zabezpečení.
- Vrátit se k základnímu poslání církve - být dobrým příkladem!

Formace v duchu synodality

Klíčová slova

První	Druhé	Třetí
Pluralita je bohatstvím Církve. Bůh sám je pluralitní.	Formace je úkol všech.	Synodální proces je nadějí.

³ Setkání probíhala 10/2021 - 2/2022. V té době byl arcibiskupem Dominik Duka.

Vyjádřete jednou větou, co skupina rozlišila...

- I synodální proces je pluralitní.

Misijní poslání

Klíčová slova

První	Druhé	Třetí
Být otevření působení Ducha Svatého	Úcta ke druhému člověku a jeho svobodě, nerozdělovat, ale spojovat	Svědčit upřímně a pravdivě, Systém nemůže nahradit lidský kontakt

Vyjádřete jednou větou, co skupina rozlišila...

- Neuvedeno

S jinými křesťany

Klíčová slova

První	Druhé	Třetí
Zapojit laiky v rozhodování	Spolupráce křesťanů	Všímat si lidi na okraji společnosti

Vyjádřete jednou větou, co skupina rozlišila...

- Hledat nové cesty spolupráce a zapojit laiky do rozhodování v církvi.

Vlastní - "Jak se ti žije v církvi/ve farnosti do které patříš?..."

Klíčová slova

První	Druhé	Třetí
Zastaralost některých projevů života církve a názorů na život.	Schopnost vést dialog s nekostelovými lidmi x strach, že nebudu znát odpovědi na jejich otázky.	Diskuze na různá témata - stavět vedle sebe argumenty pro a proti - jako pomoc pro naše zrání v názorech (jako protiklad nekompromisního předkládání názorů církve a odsuzování nás, pokud myslíme jinak; nebo jen máme chaos v názorech).

Vyjádřete jednou větou, co skupina rozlišila...

- Otevřít se nekostelovým lidem.

Vlastní - "Jaké sny, přání a touhy máme ohledně církve"

Klíčová slova

První	Druhé	Třetí
Budování vztahů	Pocit přijetí	Církev Kristova

Vyjádřete jednou větou, co skupina rozlišila...

- Aby církev uměla oslovovat, získávat, přijímat ztracené ovce.

Metoda práce ve skupinkách

Pod vedením koordinátora si každá skupinka zvolila jedno nebo více témat. Nabízená témata byla:

1. Na společné cestě
2. Naslouchat
3. Ujmout se slova
4. Slavit
5. Spoluzodpovědnost za misijní poslání
6. Vést dialog v církvi a ve společnosti
7. S jinými křesťanskými denominacemi
8. Autorita a spoluúčast
9. Rozlišovat a rozhodovat
10. Formovat se v duchu synodality
11. Vlastní téma

(podrobněji [o tématech na diecézních stránkách](#)⁴). Po společné modlitbě, rozlišování a diskusi nad vybraným tématem sepsal koordinátor závěry diskuse.

Závěry diskuse k jednotlivým tématům se vyplňovaly do strukturovaného webového formuláře, který měl kromě statistických polí tyto hlavní části:

1. Tři klíčová slova - Vložte KLÍČOVÉ SLOVO nebo sousloví, které nejlépe vystihuje obsah výše vloženého závěru z vaší synodální skupinky. (Např. schází informovanost. Pokud vás nenapadá, jaké slovo zvolit, představte si, že jednotlivým odstavcům máte dát vystihující název.)
2. Vyjádřete jednou větou, co skupina rozlišila, jako to, co "Bůh praví církvi dnes", pokud jste k takovému rozlišení dospěli. (Co nám jako církvi Bůh klade na srdce, co vidíte jako zásadní, důležité,...). (max. 300 znaků, což odpovídá jednomu souvětí)
3. ZÁVĚR ZE SYNODÁLNÍ SKUPINKY. Popište k jakým závěrům vaše skupinka na základě naslouchání a rozlišování dospěla (prosíme respektujte max. 3 000 znaků = cca 1 strana A4). Pokud je zápis kratší, je to v pořádku.
4. SVĚDECTVÍ, PŘÍBĚH. Zde můžete vložit svědectví některého z členů nebo příběh k danému tématu, pokud zazněly v rámci setkání synodální skupinky a vystihují něco důležitého z výše vloženého závěru synodální skupinky. (max. 3 000 znaků = 1 strana A4).

Koordinátor skupinky formulář následně odeslal diecézi. Podrobné instrukce pro práci skupinek jsou zveřejněny na [stránce farnosti věnované synodě](#)⁵.

V kapitole [Shrnutí závěrů](#) zpracováváme závěry skupinek a jejich svědectví a příběhy. V kapitole [Shrnutí klíčových slov a vět](#) potom uvádíme kompletní znění klíčových slov a shrnujících vět.

---

⁴ <https://apha.cz/novinky/otazky-pro-synodalni-setkani-ve-skupinkach/>

⁵ <https://terezicka.cz/synoda-2021-2023/>

Metoda naší práce se závěry skupinek

Jak již bylo naznačeno, skupinky v naší farnosti zpracovaly celkem 23 výstupů. Některá témata se rozhodlo zpracovat i několik skupinek současně. Ač se ve výstupech opakovaly motivy i jednotlivé myšlenky, každá skupinka výstup pojala po svém. Někdo pracoval více strukturovaně a výsledkem byla řada návrhů, jiní svůj výstup rovnou uspořádali do uceleného textu.

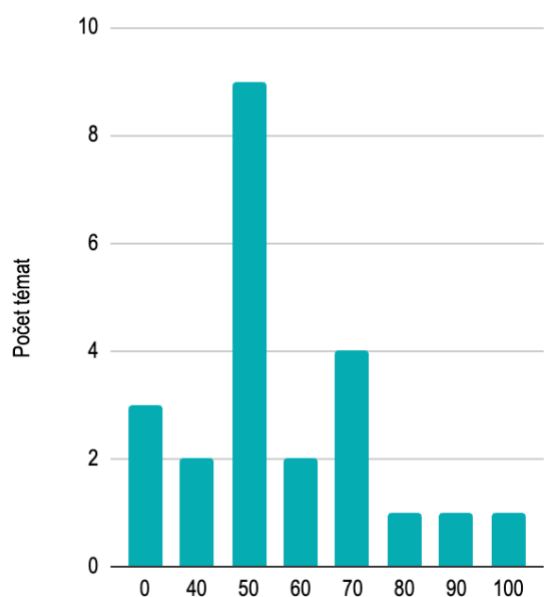
Cílem tohoto shrnutí bylo jednotlivé výstupy spojit tak, aby na jedné straně zůstaly zachované všechny originální myšlenky a na druhé straně se myšlenky neopakovaly, pokud k nim dospělo více skupinek současně. Chtěli jsme rovněž, aby shrnutí představovalo souvislý, a pokud možno i čtivý text, který bude možné sdílet s celou farností.

V rámci určitého tématu (např. „slavit“) jsme nejprve výstupy všech skupinek, které dané téma zpracovávaly, rozložili na jednotlivá podtémata nebo myšlenky. Poté jsme spojovali stejné či podobné myšlenky napříč výstupy. Pokud se nějaká myšlenka vyskytovala ve výstupech opakovaně, snažili jsme se vybrat text, který myšlenku vyjadřoval co nejpřesněji. Některé myšlenky se opakovaly i napříč tématy (např. v rámci „naslouchat“ a „autorita a spoluúčast“). Dovolili jsme si je přesunout tak, aby podobné myšlenky byly seskupeny vedle sebe a podávaly ucelený pohled na dané téma. V řazení myšlenek jsme se snažili zachovat posloupnost, kterou jim ve svých výstupech daly některé skupinky.

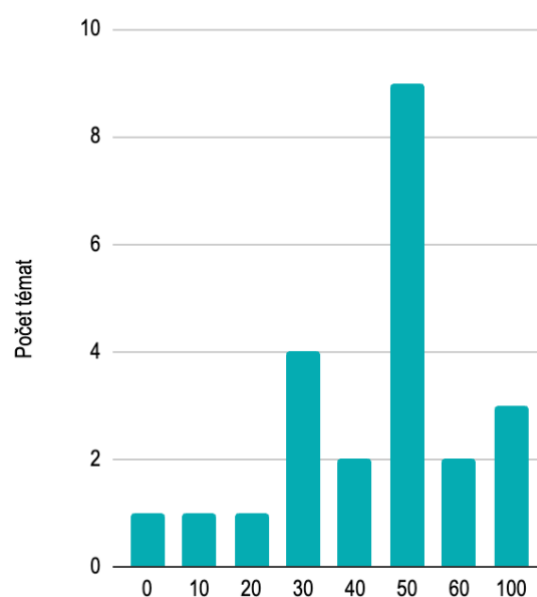
Celý text tak vlastně vznikl pospojováním myšlenek jednotlivých skupinek, které se synodálního procesu zúčastnily. Aby text plynul, bylo u některých slov nutné např. změnit pád. Některé „heslovité“ myšlenky bylo zase nutné doplnit o sloveso, aby mohla vzniknout souvislá věta. Zásahy tohoto typu jsme si dovolili, aby bylo shrnutí čtivé. Vždy jsme se však snažili, aby byly redakční zásahy co nejmenší, a pokud možno zůstal zachovaný původní text. Shrnutí jsme nijak nedoplňovali ani nehodnotili.

Grafy statistik

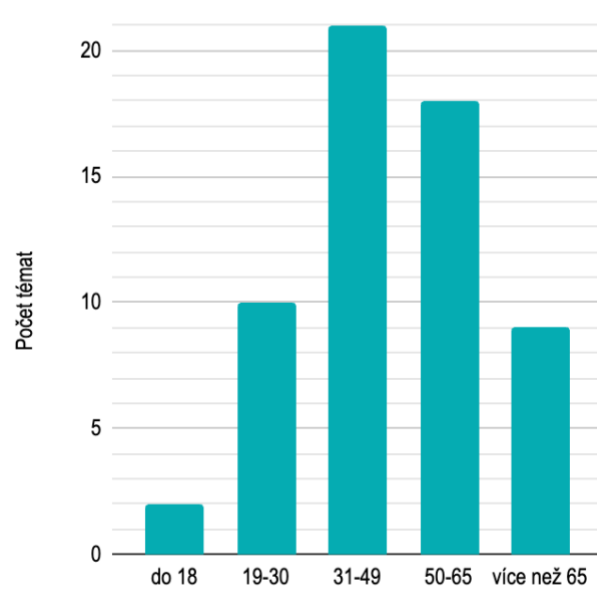
Procento žen ve skupince

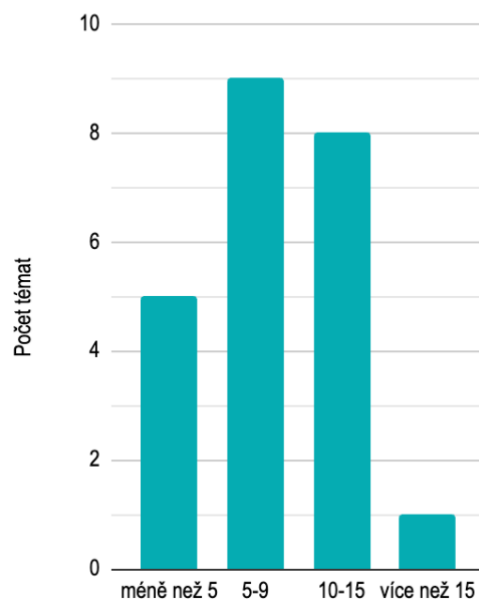
Procento mužů ve skupince

Věkové zastoupení

Počet členů skupinky

Zpracovaná témata

